

Grunder och huvudargument

Genom ett beslut av den 10 november 2005, som fattats med stöd av artikel 24.1 i förordning (EG) nr 1/2003⁽¹⁾, ålade kommissionen sökanden ett vite för att inte ha uppfyllt sina skyldigheter att på rimliga och icke-diskriminerande villkor ge berörda företag tillgång till teknisk dokumentation innehållandes information om kompatibiliteten i enlighet med artikel 5 a i kommissionens beslut 2007/53/EG av den 24 mars 2004⁽²⁾. I det angripna beslutet fastställs det slutliga vitet till 899 miljoner euro för perioden från den 21 juni 2006 till och med den 21 oktober 2007. Sökanden har yrkat att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras på följande grunder:

1. Kommissionen har felaktigt ålagt Microsoft viten för att tvinga bolaget att tillämpa "rimliga" priser utan att i förväg ha preciserat vilka priser som enligt kommissionen är rimliga, så att Microsoft skulle kunna rätta sig till detta och sålunda undvika sådana viten.
2. Kommissionen har gjort en uppenbart felaktig bedömning och åsidosatt artikel 253 EG när den dragit den slutsatsen att de priser som offentliggjorts och som tillämpats av Microsoft var orimliga och stridande mot beslutet från år 2004 utan att beakta den omständigheten att i) dessa offentliggjorda priser uttryckligen var avsedda att förenkla förhandlingarna mellan Microsoft och eventuella licensinnehavare och att ii) Microsoft i samråd med kommissionen hade skapat en mekanism enligt vilken förvaltaren skulle granska de priser som Microsoft föreslagit för det fall att eventuella licensinnehavare inte skulle nå en överenskommelse. Denna mekanism var i princip identisk med den som kommissionen själv upprättat i NDC Health/IMS Health: Interimistiska åtgärder (IMS Health)⁽³⁾. Kommissionen har dessutom gjort sig skyldig till en uppenbart felaktig bedömning genom att i) underlåta att lägga tillräcklig vikt vid att Microsoft hade fastställt dessa offentliggjorda priser till ett lägre belopp än vad en utomstående expert hade bedömt vara rimligt, ii) underlåta att lägga tillräcklig vikt vid att det inte varit några förvaltare som inte kunde nå en överenskommelse med Microsoft, och iii) inte beakta den omständigheten att de licensinnehavare som hade en "no patent"-licens också hade tillgång till Microsofts patent.
3. Kommissionen har gjort en uppenbart felaktig bedömning när den förpliktade Microsoft att uppvisa att bolagets företagshemligheter var innovativa i enlighet med strängare patentbarhetskriterier i syfte att motivera avgifterna för licenser till sådana affärshemligheter. Kommissionen har dessutom åsidosatt artikel 253 EG genom att underlåta att beakta flera av de argument som Microsoft framfört med stöd av rapporter som sammanställts av patentexperter, i vilka kommissionens förfaringssätt kritiserats.
4. Kommissionen har åsidosatt artikel 233 EG genom att inte ha vidtagit nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter domen i mål C-201/04⁽⁴⁾, i den mån som kommissionen baserat sina bedömningsrapporter, som sammanställts av förvaltaren, på handlingar som erhållits med hjälp av utredningsbefogenheter som förstainstansrätten funnit vara rättstridiga.
5. Kommissionen har åsidosatt Microsofts rätt att bli hörd genom att inte ge bolaget tillfälle att framföra sina

synpunkter efter utgången av den referensperiod för vilken Microsoft ålades vite, och således hindrat Microsoft att kommentera alla relevanta aspekter i målet.

6. Vitesbeloppet är orimligt och oproportionerligt. Detta bland annat på grund av att kommissionen underlåtit att ta tillräckligt hänsyn till den omständigheten att det angripna beslutet endast fastslår att de licensavgifter som Microsoft påstås ha fastställt ("no patent"-licensen) var orimliga, och att beslutet således varken ifrågasätter i) de licensavgifter som Microsoft påstås ha fastställt för alla bolagets immateriella rättigheter som ingick i den information om kompatibiliteten som bolaget måste lämna ut i enlighet med artikel 5 a beslutet från år 2004 eller ii) huruvida denna information om kompatibiliteten var fullständig och exakt.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (Text av betydelse för EES), EGT L 1, 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens beslut av den 24 maj 2004 om ett förfarande enligt artikel 82 i EG-fördraget och artikel 54 i EES-avtalet mot Microsoft Corporation – Ärende COMP/C-3/37.792 – Microsoft (Text av betydelse för EES), EUT L 32, 6.2.2007, s. 23.

⁽³⁾ 3 Kommissionens beslut 2002/165/EG av den 3 juli 2001 om ett förfarande enligt artikel 82 i EG-fördraget (Ärende COMP D3/38.044 – NDC Health/IMS Health: Interimistiska åtgärder) [delgivet med nr K(2001) 1695], EGT L 59, s. 18.

⁽⁴⁾ 4 Dom av den 17 september 2007 i mål C-201/04, Microsoft mot kommissionen, REG 2007, s. I-0000.

Talan väckt den 13 maj 2008 – Kommissionen mot I.D. FOS Research

(Mål T-170/08)

(2008/C 171/81)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Lyal och W. Roals, båda i egenskap av ombud)

Svarande: I.D. FOS Research EEIG (Mol, Belgien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- förplikta svaranden att till kommissionen betala 21 599,26 EUR jämte 6 375,94 EUR i dröjsmålsränta,
- förplikta svaranden att betala 3,99 EUR per dag i dröjsmålsränta från den 8 januari 2007 till den tidpunkt skulden har betalats tillbaka i sin helhet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Europeiska gemenskapen, representerad av kommissionen, ingick den 12 december 1995 avtal BRPR-CT-95-099 med svaranden. Avtalet avsåg ett projekt för att förbättra kvalitet och metoder avseende kablar som murats in i efterhand. Avtalet och projektet ingår i ett särskilt program för forskning och teknisk utveckling, inklusive demonstrationsprojekt, inom området teknik och materialteknik (1994–1998) ⁽¹⁾.

När avtalet var avslutat undersökte svaranden hur sökanden hade fullgjort sina avtalsförpliktelser. Kommission beslutade, mot bakgrund av resultaten från denna undersökning, att rikta återkrav på en del betalningen med stöd av avtalets allmänna villkor.

⁽¹⁾ Rådets beslut 94/571/EG av den 27 juli 1994 om ett särskilt program för forskning och teknisk utveckling, inklusive demonstrationsteknik, inom området för industriell teknik och materialteknik (1994–1998) (EGT L 222, s. 19; svensk specialutgåva, område 13, volym 26, s. 198).

Talan väckt den 7 maj 2008 – Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung mot kommissionen

(Mål T-171/08)

(2008/C 171/82)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung (Berlin, Tyskland) (ombud: advokat U. Claus)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 30 oktober 2007 i form av skrivelse av den 7 mars 2008 angående definitivt anslag för en betalning med upp till 9 215,20 euro inom ramen för projektet "Traumatiserade flyktingar inom EU" på grundval av "Grant Agreement JAI/2004/ERF/073", till den del klaganden nekats betalning av mer än 9 215,20 euro, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden och kommissionen undertecknade i maj år 2005 ett avtal för främjandet av ett projekt inom ramen för Europeiska flyktingfonden. I skrivelse av den 30 oktober 2007, vilken

bekräftades i skrivelse av den 7 mars 2008 översände svaranden till sökanden en korrigerad beräkning av ännu utestående betalning till sökanden, i vilken en del av sökandens kostnader inte ansetts utgöra kostnader för främjandet. Sökanden invänder i förevarande talan mot kommissionens skrivelse av den 7 mars 2008.

Sökanden anför till stöd för sin talan att motiveringsskyldigheten har åsidosatts i det angripna beslutet eftersom svaranden flera gånger har bytt grunderna för sitt beslut. Vidare har det skett ett åsidosättande av principen om ett rättvist förfarande. Slutligen har sakförhållandena felbedömts på grund av ett åsidosättande av bestämmelserna i Grant Agreement och av skyddet för berättigade förväntningar.

Talan väckt den 13 maj 2008 – Messe Düsseldorf mot harmoniseringsbyrån – Canon Communications (MEDTEC)

(Mål T-173/08)

(2008/C 171/83)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Messe Düsseldorf GmbH (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: advokaten I. Friedhoff)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Canon Communications LLC (Los Angeles, Förenta staterna)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 6 mars 2008 (ärende R 0989/2005-1), och
- förplikta svaranden/motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motparten vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket "MEDTEC" för varor och tjänster i klasserna 16, 35 och 41 (ansökan nr 2 885 853)

Innehavare av det varumärke eller kännetecknet som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden